

GRAAIEN & SNAAIEN

Klucht in vier bedrijven

door

JAN TOL

en

ASTRID BAIJS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **GRAAIEN & SNAAIEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JAN TOL en ASTRIS BAIJS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: 2012 © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

MABEL OOSTERHUYZEN

ANNA OOSTERHUYZEN - haar zuster

ANNABEL DE BEURS - hun nichtje

GEERT DONKERS - klusjesman bij Anna en Mabel

ARNOLD DONKERS - zijn niet al te slimme zoon

STIEN DE KLEINE - huishoudster bij Anna en Mabel

ANGELIQUE - een Life-style coach??

MENNO KOSTER - de nieuwe buurman

MIRANDA KOSTER - zijn dochter

SJAAN BEUKELAAR - tante van Anna en Mabel

KEES DE BEURS - Opa van Annabel en oom Anna en Mabel

DECOR:

We zien de luxe salon van de dames Mabel en Anna Oosterhuyzen. Links in de wand zit een deur naar een grote kast, waar aan de binnenkant van de deur een grote spiegel hangt. De deur gaat naar binnen open, zodat het publiek deels in de kast kan kijken. Achter in de wand openslaande tuindeuren, daarnaast eventueel een raam. Rechts in de wand een deur of open hal (verder de gangdeur genoemd) die naar alle overige vertrekken leidt. In de salon staat een grote luxe bank met daarvoor een salontafel en daarom heen twee grote fauteuils. Verder een grote kast aan de achterwand, links en rechts wat kleinere tafeltjes en hier en daar grote schilderijen. Een foto van de ouders van Mabel en Anna hangt duidelijk in het zicht. Achter in de muur zit op ooghoogte een redelijk groot geldkluisje. Daarvoor hangt een schilderij, welke via schanieren naar links of rechts gedraaid kan worden.

EERSTE BEDRIJF

Dinsdagmiddag, rond een uur of twee.

We zien dat Geert's simpele zoon Arnold het allerlaatste stukje behang boven de kastdeur plakt. Geert kijkt alleen maar toe, languit liggend op de bank. Geert heeft oude kleding aan en Arnold heeft een wit schilderspak aan, welke besmeurd is met verf. Hij staat bovenop de huishoudtrap, daarnaast staat een plaktafel met daarop de emmer met lijm en de lijmkwast. Op een tafeltje naast of voor de bank, staat een schaal met chocolade en bonbons, waar met grote regelmaat uitgesnoept wordt door Mabel en Anna.

GEERT: Opschieten, Arnold. De dames kunnen zo thuis komen.

ARNOLD: Ik ben toch bijna klaar, pa?

GEERT: Ja, ja.

ARNOLD (*trots*): Ik denk dat ze het wel mooi vinden wat ik heb gedaan. Ik krijg vast een complimentje van de dames.

GEERT: Ik dus! En ik zal ook een stevige prijs rekenen! De rollen kosten vijf euro per stuk, maar voor de dames twaalf en een half. En dat maal elf rollen is...

ARNOLD: We hebben toch maar zes rollen gebruikt, pa?

GEERT: Dat hoeven zij niet te weten, Arnold. Ach, daar komen ze toch niet achter. Ze vinden het vast al heel mooi, dat ik voor ze behangen hebt.

ARNOLD: Jij, Pa? Ik heb toch alles behangen? Jij keek alleen maar.

GEERT: En dat hoeven de dames dus niet te weten, Arnold. Je weet dat ze geen vreemden in het huis willen hebben. Jij bent dus weg, voordat ze thuis komen.

ARNOLD: Maar ik ben toch geen vreemde, pa? Ik ben uw zoon.

GEERT: Maakt niets uit. Ze denken dat ik het alleen heb gedaan en daar houden we het dus bij. Opschieten!

ARNOLD: Ik ben best nieuwsgierig hoe ze er uit zien, pa. Mag toch wel heel even kijken? Ga ik daarna meteen weg, beloof ik je.

GEERT: Er valt niets te kijken. Het zijn gewoon twee dames die barsten van het geld, waar ik regelmatig klusjes voor doe en voor de rest zijn het twee droog... Eh... Je weet wel wat ik bedoel.

ARNOLD: Nee, dat weet ik niet. Waarom zijn ze droog, pa?

GEERT (*terzijde*): Aan zijn handen mankeert echt niets, maar die hersentjes van hem hebben en vertraging van een paar jaar.

ARNOLD (*nu bezig de onderkant vast te plakken*): Wat zei je, pa?

GEERT: Dat je het geweldig hebt gedaan, jongen. Klaar?

ARNOLD (*staat op, weer trots*): Ja, ik kan gerust wel wat, hè pa. Ik zal nog even de rotzooi opruimen.

GEERT: Ja, dat doe ik wel. Ga jij nu maar snel naar huis. (*we horen Mabel en Anna vanuit de tuin praten*)

ANNA (*niet te zien*): Het gazon moet ook hoognodig gemaaid worden, Mabel.

GEERT (*schrikt op*): Oh, nee! Daar heb je ze al.

ARNOLD (*enthousiast*): Oh. Leuk, pa. Krijg ik ze toch te zien.

GEERT: Jij ziet helemaal niemand! (*pakt Arnold beet en sleurt hem mee naar de kast en opent deze*) Er in!

ARNOLD: Wat moet ik in die kast, pa? Moet die ook behangen worden?

GEERT: Je blijft daar in, totdat ik zeg dat je er weer uit mag.

ARNOLD (*enthousiast*): Oh, ik snap het, pa.

GEERT: Dat valt dus weer niet tegen. En denk er om dat je niets zegt.

ARNOLD: Nee, natuurlijk niet! Anders weten ze meteen waar ik zit. Ze moeten me wel zoeken, hè?

GEERT (*weer zuchtend*): Ja hoor, jongen. Daar gaan we dan... acht, negen, tien. Wie niet weg is, is gezien. (*duwt Arnold nu in kast en sluit deur, op het moment dat Anna en Mabel door tuindeuren naar binnen komen. De dames gaan chique, maar beetje ouderwets gekleed, lange jurk en hooggesloten kragen. Beiden zijn aan de te dikke kant, wat voor het spel geaccentueerd wordt door opvulling onder de kleding. Ook het haar zit bij beiden niet al te modern, ook eerder ouderwets. Geert zet snel nog de huishoudtrap voor de kastdeur, blijft voor deur staan, deels opgelucht*) Hallo, dames.

ANNA: Ben je nog niet klaar?

GEERT: Kijkt u eens! Net de laatste baan opgehangen.

MABEL: Keurig, Geert. Dat heb je snel en mooi gedaan.

GEERT: Ach... Haal de vakman in huis en alles komt voor elkaar.

ANNA: Mooi. Dan kun je weer iets anders doen. Eind van de week reken ik wel met je af.

GEERT: Nou! Ik heb het liever nu. Bij mij moet er ook brood op de plank komen.

ANNA (*stijfjes*): Eind van de week, Geert!

MABEL: We kunnen het nu ook betalen, Anna. We hebben toch al ons geld in de kluis liggen.

ANNA: Dat hoeft toch niet iedereen te weten, Mabel! Als een verkeerde het hoort, kunnen we er op rekenen dat hij gekraakt wordt. (*tot Geert*) Je hebt niets gehoord, hoor!

GEERT: Wat zei u? Ik ben zo doof als een kwartel.

ANNA: Dan is het goed. Hoeveel is het?

GEERT: Eens even kijken... . Dat is veertien rollen maal vijftien euro, dat is...

ARNOLD (*in kast*): Niet! (*de dames kijken verbaast richting kast*)

GEERT (*schrikt even, dan snel*): Dat is NIET goedkoop, nee. Maar het is wel kwaliteitsbehang, dames.

MABEL: Is veertien rol niet een beetje erg veel voor deze kamer?

GEERT: Ik zei al, het is kwaliteitsbehang. Dan zit er maar vijf meter op een rol. Dus dat is veertien maal vijftien euro, maakt tweehonderd en tien eurootjes.

ANNA (*weer zuinigjes*): Zo! Nou, dat moet dan maar. Ik zal het even halen.

GEERT: Een ogenblikje. Ik was nog niet uitgerekend. Er komt nog uurloon bij. Ik heb er tien uur aangewerkt, dus dat maakt weer tien maal tien is honderd, plus het behang is samen driehonderd en tien euro. En dan reken ik de behanglijm niet eens mee. Dus eigenlijk een koopje.

ANNA: Noem jij dat maar een koopje!

MABEL: Toe nu maar, Anna. We kunnen er weer vele jaren tegen.

ANNA: Dat mag ik toch hopen.

MABEL: Zal ik het dan even pakken uit de...

ANNA (*snel*): Stil! Ik heb dat bedrag wel in mijn tasje. (*loopt naar kast, tot Geert*) Ga eens opzij.

GEERT (*benauwd*): Wat moet u dan?

ANNA: Mijn tasje uit de kast pakken, man.

GEERT: Eh... . Dat kan niet!

ANNA: En waarom zou dat niet kunnen? Hup, opzij. (*duwt Geert opzij, maar die gaat weer snel voor kast staan*)

GEERT: Het behang moet eerst drogen.

ANNA: De kastdeur is toch niet behangen?

GEERT: Eh... ja... eh... nee. Maar wel er om heen. Dan komt er spanning op te staan en dan laat het zo weer los. Met een paar uurtjes kunt u er weer in.

ANNA: Onzin.

MABEL: Het zou kunnen, Anna. En wie weet het nu beter dan Geert, onze vakman.

GEERT (*opgelucht*): Zo is het.

ANNA (*mopperend*): Nonsens. Pak jij het dan maar... (*stopt, tot Geert*) Hou je oren dicht.

GEERT: Met alle genoegen. (*houd beide handen nu voor zijn oren*)

ANNA (*pakt blaadje met code kluis uit haar bh, bedenkt zich dan*): Ik doe het zelf wel.

MABEL: Je kunt mij toch de code geven, Anna?

ANNA (*kijkt naar Geert, maar die heeft zijn handen nog voor zijn oren*): De code is... (*Geert haalt zijn handen iets van zijn oren*)...
Nee! Dat is niet toevertrouwd aan jou. Als jij de code weet, is ons geld binnen de kortste tijd op. (*tegen Geert*) Haal je handen maar weer weg. (*Geert doet net of hij dat niet heeft gehoord, nu hard*)
Geert!

GEERT (*haalt handen nu weg*): Zei u wat?

ANNA: Je kunt weer gewoon meeluisteren.

MABEL (*pakt blaadje uit hand van Anna*): Dus vier, acht...

ANNA (*schrikt op, kijkt weer naar Geert*): Hou je mond!

GEERT (*grijnzend*): Ik ben nog steeds stokdoof!

ANNA (*tot Mabel*): Zie je wel, dat als jij het zou weten, de hele wereld straks in onze kluis kan komen. (*Pakt blaadje snel terug, kijkt er op*)

MABEL: Ken jij de code niet eens uit je hoofd, Anna?

ANNA: Natuurlijk wel! (*legt blaadje op tafel, met opgeheven hoofd*)
Ja, het is goed geweest dat onze ouders zaliger mij hebben aangewezen om het familiekapitaal te beheren (*kijkt even naar foto van ouders aan wand*)

MABEL (*zuchtend*): Ja hoor, Anna. Ik kijk wel even met je mee.

ANNA: Jij kijkt niets mee! Draai je om. En jij ook, Geert!

GEERT: Op deze afstand kan ik echt niet zien wat u doet, hoor.

ANNA: Omdraaien! Allebei! (*zowel Mabel als Geert draaien zich nu om, als Anna het schilderij opzij draait, de code intikt en de kluis opent. Ze haalt het geld er uit, telt en sluit de deur, draait schilderij er weer voor. Denkt even na*) Ga met me mee, Mabel.

MABEL: Waar gaan we naar toe?

ANNA: Zie je wel. Mee komen.

GEERT: En mijn geld?

ANNA: Krijg je zo van me. (*gaat met Anna door gangdeur af*)

GEERT: Mooi! (*pakt snel de code van tafel, pakt een pen uit zijn broek of jas, pakt een stukje overgebleven behang en schrijft de code op*) Altijd makkelijk, voor als de nood aan de man komt. (*stopt stukje behang in zak en legt briefje met code weer goed op tafel*)
Maar nu eerst die jongen weg. (*schuift huishoudtrap op zij, opent deur, laat deur open staan*) En nu wegwezen, jij!

ARNOLD (*komt uit kast*): Ze hebben mij toch nog niet gevonden, pa?

GEERT: Nee en dat wil ik dus ook niet. Je had het trouwens nog bijna te verraden, hè?! Met je geroep uit de kast.

ARNOLD: Het flapte er zo maar uit, pa. Maar, het waren toch ook geen veertien rollen?

GEERT: Ik wou dat je met andere dingen zo snel was. Nou, kom op, weg! (*maar we horen de dames weer praten. Geert duwt Arnold*)

weer snel de kast in, deur gaat niet helemaal dicht, net voordat Anna en Mabel binnen komen)

MABEL: Hier is je geld, Geert. *(overhandigt hem het geld)* Je hebt het verdiend. Het ziet er prachtig uit. Nietwaar, Anna?

ANNA *(mopperend)*: Voor zoveel geld mag je dat ook wel verwachten. Driehonderd en tien euro!

GEERT: Maar dan heeft u ook iets. Bedankt!

MABEL: Ik vind het heel lief van je, hoor Geert.

ANNA *(hooghartig)*: Zoiets zeg je niet tegen een klusjesman, Mabel!

MABEL: Waarom niet? Omdat hij maar een arbeider is? Nou, dat maakt mij niets uit.

GEERT *(grijnzend)*: Dus ik maak wel een kansje bij u, mevrouw?

ANNA *(woest)*: Idioot! Ruim die troep op voor je gaat.

GEERT: Dat doe ik zo.

ANNA *(haar oog valt nu op de kast)*: Hé, hoe kan die kast nu open staan?

GEERT: Hè? *(lachend)* Nou, zie je wel. Het behang begint al te werken. *(sluit kast snel weer af)*

ANNA: Ga nu eerst het gazon maar maaien.

GEERT: Morgen is er weer een dag.

ANNA: Morgen regent het, dus moet het nu gebeuren.

GEERT: Oh... Maar wel uit de kast blijven, hoor.

ANNA: Ja, ja. Ga nu maar, man! *(Geert gaat nu af via tuindeuren, maar blijft wel steeds achter de tuindeuren kijken)*

MABEL: Leuke man, die Geert.

ANNA: Noem dat maar leuk. Driehonderd en...

MABEL: Ja, stop nu maar, Anna.

ANNA: Ik zeg al niets meer. *(pakt boek van salontafel en gaat daarmee op de bank zitten)*

MABEL *(zucht, kijkt eerst naar Anna en dan door tuindeuren naar buiten)*: We kunnen er vanmiddag wel eens op uitgaan, Anna. Het is prachtig weer.

ANNA *(reeds diep verzonken in haar boek)*: Hè, wat?

MABEL: Heb je ook zin om eens naar een stad te gaan?

ANNA *(zonder op te kijken)*: Wat moet je nu in vredesnaam in een stad doen, Mabel?

MABEL: Gewoon. Lekker winkelen, ergens op een terrasje zitten.

ANNA: Met dit weer is het mij ten eerste veel te heet, ten tweede als we iets nodig hebben, kunnen we dat ook hier in het dorp kopen. Maar we kopen voorlopig niets meer, want we hebben net al driehonderd en tien euro uitgegeven en ten derde hebben we twee prachtig aangelegde terrassen, waar we heerlijk kunnen zitten.

MABEL: Ja, maar daar zitten we alleen. Andere mensen zien en ontmoeten is ook wel eens gezellig. *(kijkt op haar horloge)* Als we nu gaan, zijn we binnen een uurtje in Amsterdam. Kunnen we daar meteen heerlijk dineren. Nou, goed idee of niet?

ANNA: De dag is al bijna om en ik heb al tegen Stien gezegd, dat ze voor het diner moet zorgen en daarna wil ik even gaan rusten. Ik ga naar mijn kamer. *(gaat af door gangdeur)*

MABEL: Verdorie! Het enige wat zij wil is lezen, borduren en wandelen door onze tuin. Ik weet zo onderhand al waar ieder plantje zich bevindt! *(ziet blaadje met code op tafel liggen)* Oh, oh! *(pakt blaadje op en gaat naar laatje van kast, waaruit zij een blaadje en pen pakt)* Die Anna! Ze moest eens weten, dat ik nu ook de code heb. *(ze schrijft de code snel op, als Annabel op vanuit de tuin, zij is een vrolijk kind, modern gekleed, zij heeft tas bij zich)*

ANNABEL: Hallo, tante Mabel.

MABEL *(schrikt eerst, vouwt haar blaadje snel op en legt blaadje van Anna weer op de tafel)*: Annabel! Kind, wat een verrassing! Leuk dat je bent gekomen. Ik heb echt behoefte aan iets vrolijks. *(geven elkaar een kus, waarna Mabel haar blaadje met de code snel in de lade legt)*

ANNABEL: Is het hier dan zo saai?

MABEL: Saai? Het lijkt hier wel uitgestorven! En aan je tante Anna heb ik ook weinig plezier. Loopt maar te mokken en wil niets.

ANNABEL: Ja, die is heel anders dan u, hè? Maar waarom zoekt u zelf geen leuke dingen?

MABEL: Nou, daar krijg ik nogal de kans voor bij haar! Zit me eeuwig op de lippen. Kind, ik zou zo graag iets leuks willen doen.

ANNABEL: U moet zich niet zo veel aantrekken van tante Anna. Ga toch uw eigen weg. Waarom bent u eigenlijk nooit getrouwd?

MABEL *(schrikt)*: Ik? Getrouwd? Nee hoor, ik moet niets van mannen weten.

ANNABEL: Hebt u er dan ervaring mee?

MABEL: Nee, ik niet. Maar tante Anna wel. Die heeft eens verkering gehad.

ANNABEL: En, dat is nooit iets geworden?

MABEL: Oh, in het begin wel. Ze was smoorverliefd op hem. Tot ze er achter kwam dat hij getrouwd was en alleen op haar geld uit was.

ANNABEL: Echt?

MABEL: Ja. Eerst had ze er heel veel verdriet van, maar later werd ze zo kwaad. En daarna haatte ze alle mannen. Zo erg, dat als ik over een man sprak ze in woede uitbarstte. Ze zei, dat ik het nooit in mijn hoofd moest halen ook maar iets met een man te beginnen.

ANNABEL: Niet alle mannen zijn toch hetzelfde, tante Mabel.

MABEL: Volgens Anna wel. En daarom heb ik het nooit aangedurfd. Ik heb er ook geen behoefte aan en ik mis het ook niet.

ANNABEL: Nee, wat u nooit hebt gehad, mis je ook niet. (*enthousiast*) Maar ik kan wel een date voor u versieren, hoor!

MABEL: Een wat?

ANNABEL: Een afspraak maken met een man voor u. Op internet regel ik dat zo voor u, tante.

MABEL: Oh, gaat dat zo makkelijk? Leuk. (*schrikt weer*) Maar niet voor mij, hoor! Ik wil daar niets van weten.

ANNABEL: Ik zou er toch eens over nadenken, tante Mabel. Dat het met tante Anna verkeerd afliep, wil niet zeggen dat het met u ook zo zou gaan. Zij maakt dat toch niet voor u uit. U hebt ook recht op een gelukkig leven.

MABEL: Ergens recht op hebben en het ook krijgen, telt hier niet. Maar, waarom zal ik jou daar mee moeten belasten. Kopje thee, Annabel?

ANNABEL: Ja, is goed, tante.

MABEL: Neem ik meteen een lekker koekje voor je mee.

ANNABEL: Wel snel hoor, tante. Ik moet zo weer weg, want ik heb zo weer les. Eigenlijk kwam ik langs om te vragen of ik dit weekend mag komen logeren..

MABEL: Leuk, natuurlijk, kind. Nou, dan ga ik nu snel. (*Annabel pakt modeblad uit haar tas, begint te lezen, dan hoort ze een stem*)

ARNOLD (*vanuit kast*): Mag ik er al uit?

ANNABEL (*verwondert om zich heen kijkend*): Waar komt dat nu vandaan?

ARNOLD (*vanuit kast*): Ik vind er niets meer aan, hoor. (*Annabel staat op en loopt richting kast. Geert ziet dat en rent naar binnen*)

GEERT: Niet aan die kast komen!

ANNABEL: Hallo, Geert. Wat is er dan met die kast?

GEERT: Niets.. Afblijven. Die heb ik net behangen.

ANNABEL: Volgens mij zit er iemand in die kast.

GEERT: Eh... (*lacht dan*) Wie zou er nu in die kast moeten zitten?

ARNOLD (*vanuit kast*): Ik!

GEERT (*snel*): IK denk dat je je vergist hebt, Annabel.

ANNABEL: Ik hoorde toch echt een stem uit die richting, hoor. (*wil kastdeur openen, maar Geert is haar voor en gaat voor kast staan*)

GEERT: Kan niet!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto